

מ"ת 57456/02/22 - מדינת ישראל נגד אריה דיקשטיין ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 57456-02-22 מדינת ישראל נ' דיקשטיין

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י המבקשת
עו"ד תמר איבלמן
נגד
אריה דיקשטיין ע"י ב"כ עו"ד אביחי חג'בי המשיב

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, אלא לשיטתו, נכון להורות כבר בשלב זה על חלופת מעצר, בדמות מעצר בית בבית הוריו של המשיב. המבקשת טוענת, כי בשל המסוכנות הנשקפת מהמשיב אין מקום להורות על חלופת מעצר, וודאי לא בשלב זה.
2. הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשה לצד כתב אישום המייחס למשיב, יליד שנת 2000, שלוש עבירות של ידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה נוספת של ידוי אבן לעבר כלי תחבורה בצוותא, לפי סעיף 332א(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק; עבירה של ניסיון חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני לפי סעיפים 413ה, 25 ו-144 לחוק; עבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186א(א) לחוק ועבירה נוספת לפי אותו סעיף של החזקת אגרופן שלא כדין; ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.
3. כלל העבירות מתייחסות לאירוע אחד שארע ביום 18.02.22 סמוך לחצות הלילה. המשיב עמד יחד עם חבר ברח' משה זקס סמוך לצומת של רחוב זה עם שד' חיים בר לב, כשהוא מתכוון לידות אבנים לעבר כלי רכב בהם נוסעים אזרחים ערבים, כדי לפגוע בהם ובכלי רכבם מתוך מניע של גזענות.
4. בהמשך לכך, יידה המשיב אבנים בשתי הזדמנויות לעבר כלי רכב שהיו בנסיעה בכביש הסמוך אליו, ממרחק של כעשרים מטרים. לאחר מכן, יידה המשיב אבן נוספת ממרחק דומה לעבר כלי רכב נוסף שהיה בנסיעה, והחבר שהיה עמו יידה אף הוא אבן ממרחק דומה.
5. כשהגיע למקום צוות של משמר הגבול על מנת לטפל באירוע, המשיב נמלט מהם, והוא נתפס בסמוך כשהוא

מחזיק סכין ואגרופן.

6. בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ציינה המבקשת כי נסיבות ביצוע העבירות מקימות עילת מעצר שאין בחלופה כלשהי לאיין אותה. ב"כ המבקשת הדגישה בדיון את המניע הגזעני שעמד בבסיס המעשים, ואת העובדה כי המשיב ניסה להימלט מהשוטרים שבאו לעצרו. לדבריה, בנסיבות אלו אין מקום להורות על חלופת מעצר, למצער בטרם שירות המבחן בחן אפשרות זו.

7. מנגד טען ב"כ המשיב כי ניתן להורות על חלופת מעצר כבר עתה, ולפיה המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית הוריו בפתח תקווה. הוא ציין כי ההורים קיבלו את המעצר בתדהמה והם יוכלו לפקח עלי המשיב כראוי. הסניגור הצביע על כך שמדובר בנער צעיר, כבן 22, נעדר עבר פלילי, ששיתף פעולה בחקירה כבר מעת מעצרו. גם מצבו הנפשי, נטען, אינו טוב. הוא תמך את טיעוניו בהחלטות מהן ביקש ללמד כי בתי המשפט שחררו לחלופת מעצר בנסיבות דומות גם ללא שעמד בפניהם תסקיר שירות המבחן. בפרט, נוכח העובדה שבשל העומס המוטל על שירות המבחן כיום, המתנה לקבלת תסקיר משמעותה הותרת המשיב במעצר לזמן רב.

8. נוכח העבירות המיוחסות למשיב והמעשים שביצע לפי כתב האישום, איני סבור כי ניתן לקבוע בשלב זה, בטרם נעשתה בחינה מעמיקה על ידי שירות המבחן, כי יש בחלופת המעצר המוצעת לאיין את המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב. המסוכנות, נלמדת מהמעשים עצמם, אשר את העובדה שהם לא הסתיימו בתוצאות חמורות, אין לזקוף לזכותו של המשיב, אלא ליד המקרה. זריקת אבנים מחמת מניע גזעני היא תופעה חמורה. במקרה זה, מדובר ביידי אבנים לעבר כלי רכב נוסעים, שתוצאת פגיעה בהם יכולה הייתה להיות קשה מאוד לנוסעים בכלי הרכב. הצטיידות המשיב בסכין ואגרופן בשעת ביצוע המעשים מלמדת גם היא על המסוכנות הרבה. ועל הכל, ביצוע המעשים ממניע גזעני, מעצים את המסוכנות (ראו: בש"פ 4172/21 **זעירי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.06.21)). בפרט, בשים לב למועד ולמקום בו בוצעו העבירות, מקום שמהווה מוקד חיכוך לא מבוטל בתקופה האחרונה (השוו: מ"ת (מחוזי-ים) 40258-06-21 **מדינת ישראל נ' פארס** (פורסם בנבו, 21.06.21)).

9. במקרים לא מעטים הורה בית המשפט על מעצר עד תום הליכים במקרים דומים, גם מבלי להורות על קבלת תסקיר, נוכח המסוכנות הרבה העולה מהמעשים עצמם. במקרה זה, מדובר אמנם במשיב צעיר והוא נעדר עבר פלילי, אולם חומרת המעשים והרקע שלהם, מחייבת בחינה מעמיקה על ידי גוף מקצועי בטרם קבלת החלטה אודות שחרור לחלופה ואפשרות איין המסוכנות בדרך של חלופה. בצדק נטען, כי ההימלטות מהשוטרים יש בה כדי להעצים במידת מה גם את המסוכנות, ולהצדיק, גם בשל כך, קבלת תסקיר מפורט אודות המשיב.

אני מורה אפוא לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב ולהגישו לבית המשפט עד ליום 4.04.22.

דיון המשך נקבע ליום 7.04.22 שעה 09:00.

בהסכמת הצדדים, ההחלטה תשלח אליהם בלא צורך בהתייבבות.

עמוד 2

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.